

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 8 mei 2018 met nummer RvVb/S/1718/0845
in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0320/SA

Verzoekende partijen	1. mevrouw Micheline HUTSE 2. mevrouw Elodia OOSTERLINCK vertegenwoordigd door advocaat Pieter VAN ASSCHE, met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN vertegenwoordigd door mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN
Tussenkomenende partij	de nv FABRICOM vertegenwoordigd door advocaat Els EMPEREUR, met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Generaal Lemanstraat 67

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 18 januari 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 23 november 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wetteren van 17 juli 2017 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de aanleg van een betonverharding voor een containerpark op het perceel gelegen te 9230 Wetteren, Vantegemstraat 34, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie G, nummer 1353G.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 20 februari 2018 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 19 maart 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 17 april 2018.

Advocaat Klaas DE PAUW die *loco* advocaat Pieter VAN ASSCHE voor de verzoekende partijen verschijnt, mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN die voor de verwerende partij verschijnt en advocaat Yannick SMEETS die *loco* advocaat Els EMPEREUR voor de tussenkomende partij verschijnt, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 5 mei 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wetteren een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de aanleg van een betonverharding voor de plaatsing van containers op het perceel gelegen te 9230 Wetteren, Vantegemstraat 34. Het gaat gedeeltelijk om een regularisatieaanvraag.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', vastgesteld met een koninklijk besluit van 14 september 1977, in regionaal bedrijventerrein.

Over de aanvraag wordt er geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 12 juli 2017 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wetteren verleent op 17 juli 2017 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij.

Tegen die beslissing tekenen de verzoekende partijen op 25 augustus 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in haar verslag van 10 oktober 2017 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De beoordeling luidt:

“ ...

2.4 De juridische aspecten

De aanvraag is, gelet op het nijverheidskarakter, principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan (...).

2.5 De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening. Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van

aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het gebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd.

Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend. De voorliggende aanvraag dient aldus beoordeeld te worden in functie van een verantwoorde ontwikkeling van het betrokken gebied en binnen de context van het omliggende bebouwingsbeeld.

De omgeving wordt gekenmerkt door enkele eengezinswoningen en het bedrijventerrein Vantegem met bedrijfsgebouwen.

De aanvraag betreft een gedeeltelijke regularisatie voor het aanleggen van een verharding in fijne steenslag, en het nieuw aanleggen van een betonverharding voor de opslag van containers.

Het perceel van 12,24m breed en een lengte van 59,3m is momenteel ingericht met een steenslagverharding op kunststof grindplaten. Het betreft een gewezen bouwperceel van een woning in gesloten bebouwing die werd gesloopt. De beide gebouwen links en rechts van deze woning staan er nog.

Men voorziet een betonnen plaat van 44,50m lang en 5,50m breed. Deze betonplaat wordt geplaatst op 0,50m van de rechter perceelgrens en op 0,70m tot 0,90m van de voorste perceelgrens. Tussen de rechter perceelgrens en de betonplaat ligt een infiltratiezone van 0,50m breed. Aan de voorste perceelgrens wordt een groenaanplant voorzien.

De argumentatie van appellant die stelt dat hij vreest voor visuele, lawaai-, geur- en mobiliteitshinder, dat het gelegen zijn in een nijverheidsgebied niet de vrijgeleide is om te mogen druk leggen op de bestaande historische woonomgeving, dient gevolgd. Het betreffen immers aan weerszijden woningen die niet verkrot zijn, die bewoond zijn en op dewelke een onaanvaardbare druk wordt gelegd. De hinder die tot vlakbij de perceelsgrens wordt gegenereerd overstijgt vele malen de normale hinder. Hierdoor worden deze rechtsgeldig opgetrokken woningen en hun tuinen onleefbaar. Zulks is uit stedenbouwkundig oogpunt onaanvaardbaar.

Het college van burgemeester en schepenen legt in de voorwaarden op: "Alle vrije perceelgrenzen die niet fungeren als op- of afrit dienen afgesloten te worden met een inheemse haagsoort met een hoogte van 1,80m. Concreet dienen ook de zijdelingse perceelgrenzen in die zin afgesloten." Deze voorwaarde brengt in deze geen soelaas en kan er enkel toe leiden dat in beperkte mate een visuele verbetering wordt aangebracht, doch deze voorwaarde zal de stedenbouwkundige hinder door het gebruik van de gevraagde inrichting niet wegnemen.

Het is duidelijk dat dit lange perceel tussen twee wooneigendommen niet geschikt is als containerpark(-ing). Het is immers niet zo dat deze woningen, die zonevreemd geworden zijn, willekeurig en buitenissig zwaar mogen worden belast met de hinder van industriële activiteit, en dan nog tot tegen de perceelsgrens, zonder een volwaardige en doordacht opgebouwde buffer. In het bijzonder is de belasting tegenover de rechtsgelegen woning zonder meer buitenproportioneel, ook tegenover de tuin van de linker woning is dit het geval. Het terrein van de aanvraag is ook veel te smal om een dergelijke buffer te realiseren.

Het terrein zal gebruikt worden om containers te stockeren. Hiervoor zullen de vrachtwagens op het terrein oprijden langs de Vantegemstraat en het terrein verlaten via het achterliggende perceel, ook gekend als buurtweg nr.7. Op het einde van deze buurtweg wordt een poort geplaatst van 8m breed. De aanwending van deze onverharde buurtweg voor zwaar vervoer doet vele vragen rijzen; ook hierdoor komen de tuinen van de achtergelegen woningen onder druk te staan. Bovendien kan het niet zijn dat de buurtweg ten behoeve van de beoogde inrichting van het containerpark zou worden afgesloten, zoals gevraagd in de aanvraag, en aldus zijn openbaar karakter zou verliezen op éénzijdig initiatief van de aanvrager. Temeer gezien onder meer de rechtsgelegen woning deze buurtweg dient aan te wenden voor het bereiken van de achteraan gelegen garage.

De goede ruimtelijke ordening wordt aldus geschaad en de belangen van de aanpalende percelen worden duidelijk gehypothekerd. De bezwaren hieraan gerelateerd zijn dan ook gegrond. Uit het bovenvermelde dient geconcludeerd dat de aanvraag in strijd is met de goede ruimtelijke ordening.

Uit het bovenvermelde dient geconcludeerd dat het zware en hinder verwekkende bouwprogramma de draagkracht van het perceel meermaals overstijgt en niet op een kwalitatieve wijze ingepast raakt binnen de beschikbare oppervlakte en de binnen de bestaande omgevingsparameters, dat aldus de aanvraag in strijd is met de goede ruimtelijke ordening.

...”

Na de hoorzitting van 17 oktober 2017 beslist de verwerende partij op 23 november 2017 om het beroep niet in te willigen en aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert:

“... ”

2.4 De juridische aspecten

De aanvraag is, gelet op het nijverheidskarakter, principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan (...).

2.5 De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening. Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het gebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd.

Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend. De voorliggende aanvraag dient aldus beoordeeld te worden in functie van een verantwoorde ontwikkeling van het betrokken gebied en binnen de context van het omliggende bebouwingsbeeld.

De ruime omgeving van deze plek dient bekeken te worden, evenals de invullingen in deze omgeving en van deze plek, voorafgaand aan deze aanvraag, om een inschatting te kunnen maken over de eventueel te verwachten overlast.

Wat geurhinder betreft : het containerpark beoogt de opslag van droge en inerte materialen, wat geen geurhinder teweeg zal brengen.

Qua visuele hinder : Appellant / buren kijken niet uit op het perceel, er ligt immers een loods tussen. Door de door het college van burgemeester en schepenen opgelegde voorwaarde zal zeker een buffering ontstaan.

Qua lawaaihinder en/of mobiliteitshinder : de activiteiten van Fabricom waren gekend en zijn niet aangevochten. Het betreffen voornamelijk bestelwagens en kleine vrachtwagens die dit perceel zullen aandoen. Het gevraagde is niet bedoeld door zwaar vrachtverkeer.

De aanvraag kadert in een groter geheel, een geheel dat aanvaardbaar is op deze site.

De aangebrachte informatie met betrekking tot de gewenste activiteiten overtuigt dat de vrees van de derden in verband met overlast onterecht is.

Het college van burgemeester en schepenen legt in de voorwaarden op: "Alle vrije perceelgrenzen die niet fungeren als op- of afrit dienen afgesloten te worden met een inheemse haagsoort met een hoogte van 1,80m. Concreet dienen ook de zijdelingse perceelgrenzen in die zin afgesloten." Deze voorwaarde brengt in deze soelaas en zal ertoe leiden dat een visuele verbetering wordt aangebracht.

Uit het bovenvermelde dient geconcludeerd dat het beoogde programma de draagkracht van het perceel en van de omgeving niet overstijgt en op een kwalitatieve wijze ingepast raakt binnen de beschikbare oppervlakte en de binnen de bestaande omgevingsparameters.

De aanvraag is niet in strijd met de goede ruimtelijke ordening.

(...)

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het derdenberoep niet voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder de voorwaarden zoals opgenomen in het bestreden besluit en mits het verwijderen van de afsluiting van de buurtweg.

..."

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde als de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, cumulatief vervuld zijn. Zoals zal blijken, is dat niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkommende partij werpt een exceptie op ter betwisting van het belang van de verzoekende partijen.

De exceptie moet maar worden onderzocht als de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, cumulatief vervuld zijn. Zoals zal blijken, is dat niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid aangetoond wordt en dat de verzoekende partijen minstens een ernstig middel aanvoeren dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven de hoogdringendheid als volgt:

“...
De aanvraag betreft de gedeeltelijke regularisatie. Voor wat dit gedeelte betreft kan uiteraard alleen worden vastgesteld dat de inbreuk reeds is gepleegd en ook is vastgesteld in een proces-verbaal.

Evenwel moet ook een gedeelte van de betonverharding nog worden gerealiseerd en moet er invulling worden gegeven aan de uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning alvorens rechtmatig tot de exploitatie van het containerpark kan worden overgegaan.

Door de realisatie van deze betonconstructie zal de exploitatie kunnen ontstaan en wordt de hinder voor de verzoekende partijen verwezenlijkt. Deze hinder is groot zoals blijkt uit het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar die deze sites door de realisatie onleefbaar acht en aangeeft dat vele keren de normale hinder wordt overschreden en deze legale vergunde woningen daarenboven willekeurig en buitenissig zwaar worden belast door deze hinder. Alleen al deze zinsneden tonen aan dat er een hoogdringendheid voorhanden is en dat van zodra de realisatie is gebeurd de hinder voor de verzoekende partijen zich heeft verwezenlijkt en deze moeilijk ongedaan zal kunnen worden gemaakt.

In die zin is een pertinent en snel optreden vereist teneinde de verzoekende partijen niet voor voldongen feiten te stellen.

Een en ander geldt des te meer nu de NV FABRICOM deze site klaarblijkelijk nuttig en noodzakelijk acht voor de exploitatie van een geheel van vier andere delen (in haar nota A, B, C en D genoemd). Klaarblijkelijk heeft men deze activiteiten op heden, rekening houdende met een proces-verbaal dat is opgemaakt, stilgelegd, doch dit belemmert niet dat vijftig dagen na de aanplakking men nog wel in staat moet zijn om de activiteiten onmiddellijk te hervatten en een nieuwe betonstrook te realiseren die de effectieve volledige exploitatie mogelijk maakt met alle gevolgen wat hinder betreft van dien.

Derhalve is de hinder pertinent en dringend te mijden ingevolge waarvan een schorsing wordt gevraagd.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt:

“ ...

Verzoekende partij beweert dat onmiddellijk na realisatie van de nieuwe verharding zij een zeer ernstige hinder zal ondervinden door de exploitatie.

Het betoog van verzoekende partij handelt enkel over potentiële hinder, doch toont op geen enkel moment een hoogdringendheid aan.

Meer nog, uw Raad zal vooreerst willen vaststellen dat de door verzoekende partij gevreesde hinder louter het gevolg zou zijn van de exploitatie die op de aangevraagde verharding zou doorgaan, niet van de vergunde verharding zelf. Bij een gebeurlijke vernietiging zou er met andere woorden een onmiddellijk en compleet herstel plaatsvinden, nu er geen vergunning meer voorhanden zou zijn die de exploitatie mogelijk maakt. Om deze reden is er dan ook geen sprake van onherroepelijke schade die een schorsing zou kunnen voorkomen.

Vervolgens zal uw Raad eveneens willen vaststellen dat het betreffende bouwperceel op heden reeds volledig verhard is. De aanvraag betreft een gedeeltelijke regularisatie – gedeeltelijke aanvraag voor verharding van een ander type. Hoewel huidige verharding blijkbaar niet volstaat voor een permanente manipulatie van containers, beweert verzoekende partij niettemin dat zij op vandaag reeds grote hinder ondervindt van de activiteiten op dit terrein.

Dit toont aan dat er van een hoogdringendheid tot schorsing geen sprake is. Het perceel blijft verhard of uw Raad nu schorst of niet.

“ ...”

3.

De tussenkomende partij repliceert:

“ ...

In het inleidende verzoekschrift trachten de verzoekende partijen de hoogdringendheid aan te tonen door te beweren dat de exploitatie van het containerpark van tussenkomende partij een onaanvaardbare hinder met zich zou brengen.

Verzoekende partijen komen echter niet verder dan een loutere theoretische uiteenzetting van het concept van de hoogdringendheid. Daarnaast verwarren tussenkomende partijen twee essentiële aspecten van het dossier.

Verzoekende partijen werpen in hun inleidend verzoekschrift op dat terecht nog een gedeelte van de betonverharding moet worden gerealiseerd. Onterecht koppelen zij hieraan de opstart van de exploitatie van het containerpark. De exploitatie of inrichting van het containerpark staat namelijk los van de verharding van het perceel.

Op 19 juni 2017 heeft tussenkomende partij een milieumelding gedaan bij het college van burgemeester en schepenen voor de exploitatie van een als klasse 3 ingedeelde inrichting overeenkomstig rubriek 15.1.1 van de Indelingslijst van VLAREM I (thans VLAREM II) [STUK 4]:

(...)

Artikel 5.2.1, §2, eerste lid DABM bepaalt:

(...)

Middels deze milieumelding is tussenkomende partij derhalve gerechtigd op het perceel maximaal 25 autovoertuigen of aanhangwagens, andere dan personenwagens, te stallen, daargelaten of dit perceel al dan niet verhard is.

Het voorwerp van huidige stedenbouwkundige vergunning betreft slechts de verharding voor het containerpark. Tussenkomende partij kan dus, al dan niet mits verharding, het perceel reeds gebruiken voor het stallen van voertuigen.

Verzoekende partijen slaan enerzijds de bal duidelijk mis in hun betoog. Zij menen immers hun hoogdringendheid te halen uit de uitvoering van een stedenbouwkundige vergunning die evenwel in geen enkel geval de exploitatie van het voor hen grievende containerpark verhindert.

Daarnaast slagen verzoekende partijen er niet in het rechtens vereiste bewijs te leveren van de hoogdringendheid. Verzoekende partijen brengen een uitgebreide, doch louter theoretische uiteenzetting van de staving en beoordeling van de hoogdringendheid voor Uw Raad bij. In deze uiteenzetting benadrukken zij meerdere malen dat zowel het DBRC-decreet, als het Procedurebesluit vereisen dat de hoogdringendheid wordt gestaafd aan de hand van een concrete uiteenzetting die wordt ondersteund met de nodige overtuigingsstukken. Vervolgens falen verzoekende partijen kennelijk in dit bewijs. Zij beperken zich tot een foutieve schets van de causaliteit tussen verharding en exploitatie, doen niet blijken van enige hinder ten gevolge van de verharding en brengen geen enkel stuk bij waaruit zulke hinder, minstens vrees tot zulke hinder blijkt.

Bovendien lijken verzoekende partijen in hun staving van de hoogdringendheid louter en opnieuw de argumenten te herhalen omtrent hun belang bij huidige procedure. In dit kader oordeelde Uw Raad evenwel reeds dat zulks onvoldoende is om blijf te geven van de vereiste spoedeisendheid/hoogdringendheid:

(...)

Verzoekende partijen slagen er alleszins niet in de hoogdringendheid te bewijzen die een schorsing zou kunnen veroorloven.

Gelet op het feit dat niet voldaan is aan de voorwaarde van 'hoogdringendheid' om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde en dient de vordering tot schorsing van verzoekende partijen te worden verworpen als ongegrond.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen die zich op hoogdringendheid beroepen, moeten, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in hun verzoekschrift, in voorkomend geval ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van hoogdringendheid onder meer in dat de verzoekende partijen aantonen dat de behandeling van hun zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partijen die beweren dat de uitkomst van de vernietigingsprocedure niet afgewacht kan worden, de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens van

die hoogdringendheid te overtuigen, gelet op de nadelige gevolgen die voor hen persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Met de bestreden beslissing vergunt de verwerende partij een betonverharding voor de plaatsing van containers op het perceel aan de Vantegemstraat 34. De nota bij de aanvraag licht toe dat de containers voor de opslag van niet-gevaarlijke afvalstoffen (restfracties van de installatieactiviteiten van de tussenkomen partij) gebruikt worden. De bestaande waterdoorlatende verharding (steenslag geplaatst in kunststoffen grindplaten) laat volgens de nota niet toe om op een duurzame manier containers te manipuleren.

De verzoekende partijen zijn de eigenaars en bewoners van de woning aan de Poortelos 2, op de hoek met de Vantegemstraat. De tweede verzoekende partij is ook eigenaar van de loods op het perceel aan de Vantegemstraat 36 dat onmiddellijk paalt aan het perceel waarop het containerpark geëxploiteerd zal worden. Blijkens het administratief beroepschrift gaat het om een loods die aan een ambulance/taxidienst verhuurd wordt.

3.

Ook de woning van de verzoekende partijen ligt, zoals het perceel van de aanvraag, volgens het gewestplan 'Gentse en Kanaalzone' in een regionaal bedrijventerrein. In een dergelijk gebied geldt er een hogere tolerantiedrempel voor hinder die door bedrijven uit die zone veroorzaakt wordt. De verzoekende partijen moeten concrete gegevens aanbrengen waaruit blijkt dat de door de vergunde activiteiten veroorzaakte impact op hun woonkwaliteit zo zwaarwichtig is, dat ze zelfs in een bedrijvenomgeving niet te tolereren is en een uitspraak bij hoogdringendheid verantwoordt.

4.1.

De uiteenzetting van de hoogdringendheid als dusdanig in een afzonderlijke rubriek van het verzoekschrift is summier en algemeen. De verzoekende partijen stellen dat de exploitatie mogelijk wordt en de hinder zich zal voltrekken zodra de betonverharding aangelegd is. Zij wijzen op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar waaruit de hoogdringendheid zou blijken. Zij bepleiten een "pertinent en snel optreden" om het voldongen feit te voorkomen.

Welke hinder zij vrezen te ondergaan en met de schorsing voorkomen willen zien, wordt niet in de uiteenzetting van de hoogdringendheid geconcretiseerd. Er kan enkel maar worden aangenomen dat de hinder en nadelen die de verzoekende partijen ter adstructie van hun belang aangevoerd hebben, voor de beoordeling van de hoogdringendheid in aanmerking genomen moeten worden.

4.2.

In hun uiteenzetting van het belang geven de verzoekende partijen een opsomming van de vormen van hinder die zij als gevolg van de bestreden vergunning vrezen te ondergaan. Die uiteenzetting overtuigt niet van de wenselijkheid van een uitspraak bij hoogdringendheid.

De in administratief beroep aangevoerde visuele hinder wordt niet als argument ter verantwoording van het belang of de hoogdringendheid aangewend, tenzij dan impliciet via de verwijzing naar het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar die het bezwaar ter zake bijgetreden is. Gelet op de loods tussen de woning en het perceel van de aanvraag, en op de voorwaarde om op de vrije zijdelingse perceelgrenzen een groenscherm van 1,80 meter te plaatsen, kan er alleszins niet worden aangenomen dat er van bovenmatige visuele hinder sprake zou zijn.

De van de bestreden vergunning gevreesde geluids-, stof- en mobiliteitshinder zijn inherent aan het bestemmingsgebied van regionaal bedrijventerrein. De verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat de grens van het aanvaardbare overschreden wordt. Wat de gevreesde stofhinder

in het bijzonder betreft, hebben de verzoekende partijen geen oog voor de aan de vergunning verbonden voorwaarde om de werken uit te voeren in overeenstemming met artikel 6.12 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne. Genoemd artikel bepaalt de te nemen maatregelen tot beheersing van stofemissies tijdens bouw-, sloop en infrastructuurwerken. De effectiviteit van die voorwaarde en de verplicht gestelde maatregelen wordt niet betwist.

In de bestreden beslissing motiveert de verwerende partij dat het containerpark voor de opslag van droge en inerte materialen aangewend wordt, zodat er geen geurhinder veroorzaakt zal worden. Waar de verzoekende partijen daar tegenin brengen dat geurhinder niet uitgesloten kan worden omdat het vullen van containers met andere materialen geen stedenbouwkundige vergunning zou vereisen en mogelijk is, blijven zij niet bij de vergunde aanvraag en enten zij hun betoog op hypothesen.

5.

Er is niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid aangetoond wordt. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 8 mei 2018 door de negende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF